

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, 19 marca 2019 r.

WPS-II.431.4.6.2019.MR

**Pani
Zofia Zaborowska
podmiot prowadzący placówkę
Dom Opieki „Jesienne Róże”
ul. Zbójnogórska 13
Warszawa**

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 126, art. 126a oraz art. 127 ust. 1 w związku z art. 22 pkt 10 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1508 z późn. zm), zwanej dalej „ustawą”, oraz rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie nadzoru i kontroli w pomocy społecznej (Dz. U. Nr 61 poz. 543, z późn. zm.), inspektorzy Wydziału Polityki Społecznej Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie przeprowadzili 15 lutego 2019 r. kontrolę doraźną w placówce zapewniającej całodobową opiekę, pod nazwą Dom Opieki „Jesienne Róże” w Warszawie przy ul. Zbójnogórskiej 13. Przedmiotem kontroli była jakość usług opiekuńczych i bytowych oraz przestrzeganie praw mieszkańców. Kontroli dokonano przy udziale Pani Barbary Grochowskiej — kierownika placówki. Protokół kontroli został sporządzony w dniu kontroli i podpisany bez zastrzeżeń przez Panią Barbarę Grochowską.

W związku z przeprowadzoną kontrolą, stosownie do art. 128 ustawy, przekazuję Pani niniejsze wystąpienie pokontrolne.

W wyniku działań kontrolnych ustalono następujący stan faktyczny:

Placówka przeznaczona jest dla osób w podeszłym wieku, niepełnosprawnych i przewlekle chorych. W dniu kontroli zorganizowana była na 15 miejsc. Przebywało w niej 10 kobiet i 3 mężczyzn w wieku od 61 do 90 lat. Z powodu chorób przewlekłych, wynikających z podeszłego wieku, zaburzeń otępiennych i niepełnosprawności wszyscy mieszkańcy wymagali całodobowej opieki. Siedem osób było leżących, jedna osoba samodzielna, pozostali mieszkańcy wymagali wspomagania w podstawowych czynnościach życiowych.

Budynek, w którym funkcjonuje placówka jest dwukondygnacyjny. Pomieszczenia placówki znajdują się na parterze i piętrze. W dniu kontroli do dyspozycji osób przebywających w placówce pozostawało po jednym pokoju 1-,2-,3-,4, 5-osobowym oraz pokój dziennego pobytu. Placówka dysponuje dwiema ogólnodostępnymi łazienkami, wyposażonymi w wannę, prysznic, wc, umywalkę oraz bidet. Pomieszczenia sanitarne nie były dostosowane do potrzeb osób niepełnosprawnych. W placówce nie ma wyznaczonego pomieszczenia pomocniczego do prania i suszenia. Rzeczy mieszkańców prane są w pralce znajdującej się w jednej z łazienek.

Mieszkańcy mieli zapewnione 4 posiłki dziennie. Dodatkowo mieli możliwość korzystania z drobnych posiłków i napojów pomiędzy posiłkami głównymi.

Podstawowe środki czystości oraz środki do higieny osobistej zapewniała placówka. Pomieszczenia placówki sprzątane były na bieżąco. W dniu kontroli panował w nich ład i porządek. Usługi opiekuńcze na rzecz mieszkańców świadczyła opiekunka oraz właścicielka.

W ocenie inspektorów wszyscy mieszkańcy byli zadbany, ubrani stosownie do pory dnia i roku, uczesani. Osoby, z którymi rozmawiano pozytywnie wypowiadały się na temat świadczonych im usług opiekuńczych.

W trakcie kontroli stwierdzono, że w stosunku do jednej z mieszkańek zastosowane było unieruchomienie dłoni. Z informacji uzyskanej od kierownika, wynika, że jest to zabezpieczenie przed wrywaniem założonej mieszkance sondy. Powyższa praktyka wskazuje na stosowanie wobec mieszkanki przymusu bezpośredniego, o którym mowa w art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego. Obowiązujące przepisy nie przyznają jednak placówkom zapewniającym całodobową opiekę uprawnień do stosowania przymusu bezpośredniego w stosunku do osób je zamieszkujących. Przepis art. 68a pkt 1 lit. D ustawy o pomocy społecznej zobowiązuje podmiot prowadzący placówkę zapewniającą całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom podeszłym wieku do prowadzenia szczegółowej dokumentacji osób przebywających w placówce zawierającej informacje dotyczące stanu zdrowia danej osoby, w szczególności ewidencji przypadków stosowania na terenie placówki przymusu bezpośredniego, ze wskazaniem daty i zakresu tego środka. Przepis wskazuje zatem jedynie na potrzebę ewidencjonowania przymusu bezpośredniego. Nie określa on przesłanek jego stosowania, dopuszczalnych form przymusu, środków kontroli i przepisów o charakterze gwarancyjnym dla osób wobec których przymus bezpośredni jest stosowany. Należy zatem przyjąć, iż przepis obliguje do ewidencjonowania przypadków stosowania na terenie placówki przymusu bezpośredniego, ale nie stosowanego przez pracowników placówki całodobowej opieki, a przez podmioty uprawnione np. personel pogotowia ratunkowego. Ponadto ustawa o ochronie zdrowia psychicznego określa gdzie poza szpitalem psychiatrycznym jest dozwolone stosowanie przymusu bezpośredniego. Regulacja ta nie upoważnia podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie prowadzenia placówki zapewniającej całodobową opiekę do stosowania przymusu bezpośredniego względem osób, którym mają zapewnić całodobową opiekę.

Placówka umożliwia mieszkańcom korzystanie ze świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. W dniu kontroli wszyscy mieszkańcy byli zapisani do Przychodni Zdrowia w Pułtusku. Raz w tygodniu odwiedza mieszkańców lekarz neurolog. Konsultacje innych lekarzy specjalistów pozostają w gestii rodzin.

W zakresie prowadzonej w placówce dokumentacji w trakcie kontroli stwierdzono, że z mieszkańcami zostały zawarte umowy na pobyt w placówce, które zawierają dane identyfikacyjne mieszkańców oraz ich rodzin. Ponadto placówka dysponowała danymi świadczeniodawcy udzielającego świadczeń zdrowotnych. W dniu kontroli brak było dokumentacji zawierającej informacje dotyczące stanu zdrowia mieszkańców, w szczególności: zaleceń lekarskich, a także ewidencji korzystania ze świadczeń zdrowotnych na terenie placówki ze wskazaniem daty i zakresu tych świadczeń.

Na podstawie przeprowadzonej kontroli, stwierdzono, że zakres prowadzonej działalności ma charakter placówki zapewniającej całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku.

Zgodnie z art. 67 ust. 1 ustawy, działalność gospodarcza w zakresie prowadzenia placówki zapewniającej całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku może być prowadzona po uzyskaniu zezwolenia wojewody.

Podmiot prowadzący placówkę nie ma zezwolenia wojewody na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia placówki zapewniającej całodobową opiekę, o którym mowa w art. 67 ust.1 ustawy.

Zgodnie z art. 130 ww. ustawy, kto bez zezwolenia prowadzi placówkę zapewniającą całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku, w której przebywa:

- 1) nie więcej niż 10 osób — podlega karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł;
- 2) więcej niż 10 osób — podlega karze pieniężnej w wysokości 20 000 zł.

Kto po uprawomocnieniu się decyzji o nałożeniu kary pieniężnej za prowadzenie bez zezwolenia wojewody placówki zapewniającej całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekle chorym lub osobom w podeszłym wieku nie zaprzestał jej prowadzenia, podlega karze pieniężnej w wysokości 40 000 zł.

Adres do korespondencji: Mazowiecki Urząd Wojewódzki w Warszawie, pl. Bankowy 3/5, 00-950 Warszawa.

Z up. WOJEWODY MAZOWIECKIEGO

Kinga Jura

Zastępca Dyrektora

Wydziału Polityki Społecznej

Do wiadomości:

1. p. Barbara Grochowska
ul. Zbójnogórka 13
Warszawa
2. a/a